

Nummer 4 -2023
Årgang 26

JUNnytt

Kichiko's Valuable CallHimWhatUWant
Foto : Hilde Geicke

Forsidefoto:

Ayla / Eira Fnugg Lund

Fotograf:

Kristine Kvinnesland

Baksidfoto:

Daichi Kuroka av Enerhaugen

Fotograf:

Marie Svarlien

Ønsker du din potevenn på
forsiden eller baksiden?

Send inn høykvalitetsbilder til
redaktor.jun@gmail.com

Manusfrist for JUNnytt:

Nr. 1 15. februar

Nr. 2 15. mai

Nr. 3 15. august

Nr. 4 15. november

Annonsepriser:

Helside i enkeltnummer:

kr. 100,-

Helside helårsannonse:

kr. 300,-

Halvside i enkeltnummer:

kr. 75,-

Halvside helårsannonse:

kr. 250,-

Kommersielle annonser:

tre ganger prisen over

Kontonummer: 9486 05 45343

Innhold i nr. 2/2023:

Styret har ordet	4
#junnytt	5
Redaktøren har ordet	6
#junnytt	7
NIPP Grand National	8
Skal min hund gå i avl eller ikke	17
Gjørmelabben	18
Shiba-treff på Setermoen	20
Blodsporprøve i august	22
Mestvinnende	28
Nye Championer	30
Oppdretterstafetten	38
Utrekning for årets brukshund	43
Nytt fra SU: Avlsoversikt	44
Personlig beretning om Glaukomi	46
Kontaktpersoner	50

Nettside: www.junnorge.no

Instagram: [@junnorge](https://www.instagram.com/junnorge)

Redaktør: Thomas Høiby Verket

Mail redaktør: redaktor.jun@gmail.com

Trykkeri: Jærprint trykkeri & design

Styret har ordet

ved sekretær Marit Soleng

Dette er Tipsi og Noor. De er 5 og 7 år gamle og er gode venner. Hundene liker godt å trene, og de synes det er morsomt å lære nye ting. De er matglade og gjør mye for en godbit.

Likevel er ikke alt rosenrødt og personligheten deres har ført til en del kreative løsninger i hverdagen. Hundene våre lager lyd, spesielt når de blir ekstremt glade. De setter i gang en hylekonsert når de hører at kjente kommer. Dette gjør at våre voksne barn går rett forbi hundene og inn på badet når de kommer på besøk. Når konserten er over, kan vi hilse på barna. Deretter går de tilbake til sitt motto: «en god soldat sover når de kan.».

Hundene våre liker å gå på tur, men de vil sjelden ut når vi inviterer de med. Dette har resultert i ulike strategier for «lokking». Mens jeg gjør noen øvelser i

rallylydighet for å få Tipsi med ut i gangen, legger husfar tre små ostebiter på linje, slik at hun villig tar på seg seletøy.

Tipsi er en godværshund. Mens samojeden Noor er en lykkelig travler i all slags vær, er Tipsi et værbarometer. Ørene ligger flate til siden, og hun

går med innbitt mine sakte framover når været ikke passer henne. På slike dager peker Noors koppel stramt framover, Tipsi's peker stramt bakover. Og i midten går jeg. Shibaens personlighet krever tålmodighet fra sine eiere. Ved å spille på lag med hunden og dens særegenheter så får også vi gått turer i regn og solskinn.

Tipsi er en sjarmerende og artig shiba. Hun har fått fine tilbakemeldinger på utstillinger, og championatet fikk hun som toåring. Ved to anledninger prøvde vi forgjeves å parre henne med to ulike staute hannhunder. I denne perioden gikk jeg på NKK's oppdretterskole. Der lærte jeg også om alt som kan gå galt når hunder går drektige, under og etter fødsel. I tillegg så jeg for meg hvor krevende det vil være å gi fra seg valpene.

Denne erfaringen lærte meg at oppdrett skal en ikke kimse med. Det stiller store krav til kunnskap og holdning til god dyrevelferd. Det ble for stort og skummelt for meg. Jeg endret fokus i mitt engasjement for rasen, og velger heller å engasjere meg i klubben gjennom sekretæroppdraget.

Oppdrett overlater jeg til dere andre, tøffe og modige shibaeiere. 🐾

#junnytt

 shibajra

 todd.the.shiba

Redaktøren har ordet

ved Thomas Høyby Verket

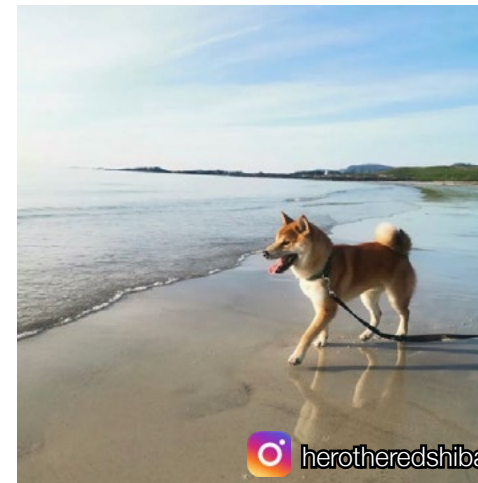
Julen er endelig her, og det betyr mer tid til å glede våre firbente venner. Jeg ser virkelig frem til å kunne nyte lange turer i dagslys uten å være avhengig av en hodelykt. Når roen og freden senker seg i juletiden, er det også en tid for ettertanke og glede over året som har gått. Mange har sikkert opplevd fantastiske øyeblikk i utstillingsringen, på lydighetsbanen, agilitybanen, gjennom spor og søk i naturen eller andre aktiviteter

Det fantastiske med JUN-rasene er deres allsidighet – de kan benyttes til et bredt spekter av aktiviteter. I vår klubb

er det mange dyktige mennesker som behersker disse aktivitetene. I denne utgaven av bladet vil dere få muligheten til å lese om noen av disse spennende aktivitetene.

JUNnytt er deres blad, og jeg ønsker å oppfordre dere alle til å bidra mer. Send inn historier, tips eller hva som helst relatert til deres opplevelser. Vårt blad trenger deres bidrag for å skinne! Ikke nøl med å dele deres kunnskap og erfaringer med oss, til nytte for både oss selv og våre firbente venner.

Jeg ønsker dere alle en strålende julehøytid og et fantastisk nytt år. Må tiden sammen med deres hunder være fylt med glede og kjærlighet! 🐾

NIPPO Grand National

– en opplevelse for livet

Skrevet av Mika Hætta

Hvert år avholdes NIPPO Grand National i Japan – årets største utstilling for de japanske urhundrasene, hvor kvalifiserte hunder konkurrerer om å bli den beste av de beste. For mange entusiaster, inkludert undertegnede, er Grand National gjerne noe som står høyt på ønskelista. I år klarte jeg å finne anledningen til å dra, og for en opplevelse det ble!

En introduksjon til NIPPO Grand National

Grand National er den mest prestisjefylte utstillinga i NIPPO og arrangeres mot slutten av hvert år. Lokasjonen flytter alltid på seg, hvor målet er at de regionale klubbene skal veksle på å arrangere. For å delta må hunden ha oppnådd excellent på en regional utstilling eller være det man kaller en "fullført hund" (kansei ken), en premiering gitt til hunder som har vunnet honbusho (tilsvarende best in show) 6 ganger.

Siden kai, hokkaido og akita har egne raseklubber og påmeldingstallene i NIPPO er så lave, er det kun shiba, shikoku og kishu som konkurrerer om den gjeveste prisen av dem alle: the prime minister award.

I år ble Grand National avholdt søndag 19. november i Yokawa, Hyogo. Totalt var det påmeldt 630 hunder: 496 shiba, 70 shikoku, 54 kishu, 7 kai og 1 hokkaido. Vanligvis pleier det også å være noen få akita påmeldt, men ikke i år.

Hva er NIPPO?

NIPPO er kortversjonen av Nihon Ken Hozonkai – raseklubben som i 1928 ble stiftet for å preservere og ivareta den japanske hunden. Den japanske hunden, Nihon Ken, er samlebetegnelsen for alle de seks urhundrasene vi i dag kjenner som shiba, kai, shikoku, kishu, hokkaido og akita. I dag har akita, kai og hokkaido egne raseklubber i Japan og har derfor svært lave registrerings-tall i NIPPO. Rasene deles inn etter størrelse, hvor shiba er liten, akita er stor og de fire resterende rasene er medium.

Kvelden før

Uka før Grand National tilbragte jeg i bobil på øya Shikoku (som ble et eventyr i seg selv), og kunne derfor kjøre rett til utstillingsområdet kvelden før og overnatte på stedet. Det synes jeg var en innmari fin opplevelse, da det gjennom hele kvelden og natta ankom nye mennesker og hunder. Ikke minst var det noe helt spesielt med å se utstillingsområdet stå klart og tomt, som i tillegg var langt større enn jeg hadde sett for meg. Atmosfæren var rolig og trivelig, men man kunne nesten kjenne hvordan lufta var full av spenning og forventning.

Selv om jeg naturligvis har lest mye om utstillinga, var det vanskelig å vite hva jeg skulle forvente – hvor lenge er hundene i ringen, hvordan bør jeg best legge opp tiden, hvordan er ringene fordelt? Jeg forsto ikke helt hvordan gjen-

nomføringen ville bli i praksis. Heldigvis hadde jeg avtalt å slå lag med Shigeru Kato, som over hjemmelaget (og egen-skutt) villsvinstuing tok meg gjennom morgendagen.

En stund var det snakk om at jeg skulle handle en ung shiba fra Watanabe-san i ringen, noe jeg så på med skrekkblandet fryd. For en mulighet – og for et press! Watanabe-san endte til slutt opp med å vise hunden selv, noe som helt klart var best mulig løsning, men jeg satte veldig stor pris på at jeg i det hele tatt fikk tilliten til å steppe inn ved behov. Jeg klarte naturligvis ikke la være å bli litt gira, så i fremtiden håper jeg på nye muligheter til å entre NIPPO-ringen!

Over middag ble jeg også informert om en stor endring som var ny av året:

Endring i programmet

Årets gjennomføring ble lagt opp annerledes enn tidligere år. Tradisjonelt sett har shiba blitt bedømt på lørdag og resterende raser på søndag. For en del år siden slo de sammen dagene og alle rasene blir nå bedømt på samme dag. Før var dagen delt i to: før lønsj gjennomgikk alle hunder individuell bedømming og etter lønsj ble det gjennomført konkurransebedømming. Alle raser og klasser startet samtidig i hver sin ring, noe som ble til innmari mange ringer, ikke minst veldeig mange timer i ringen for hver enkelt hund.

Nytt av året er at dagen i stedet for ble splittet mellom klassene, hvor de to yngste klassene gjennomgikk både individuell og konkurransebedømming før lønsj, og de to eldste klassene etter lønsj. Jeg er usikker på om dette er en permanent eller midlertidig endring, men det virket som det ble en suksess.

Slik er klassene i NIPPO

NIPPO deler hundene inn i seks klasser, to av dem valpeklasser som ikke får delta på Grand National. Klassene defineres av hundens alder, men har ulikt aldersspenn basert på størrelse:

Waka 1 (ung hund 1)

Liten: 7–12 mnd
Medium: 8–14 mnd
Stor: 10–16 mnd

Waka 2 (ung hund 2)

Liten: 12–18 mnd
Medium: 14–22 mnd
Stor: 16 mnd – 2 år

Soken (unghund)

Liten: 18 mnd – 2,5 år
Medium: 22 mnd – 2 år og 10 mnd
Stor: 2–3 år

Seiken (voksen)

Liten: over 2,5 år
Medium: over 2 år og 10mnd
Stor: over 3 år]

Endelig er dagen her

Rundt soloppgang begynte området å våkne til liv og det følte umulig å bli værende i bobilen. Rundt meg ble det bare flere og flere to- og firbeinte, og det var innmari kjekt å se hvordan alle gjorde seg klare til dagen. Blant annet kan jeg avkreffe myten om at hundene ikke engang børstes før utstilling – det så jeg mye av både i og utenfor ringen. Jeg vil til og med tørre å påstå at noen få av hundene åpenbart var blåst/fønet for anledningen, men til gjengjeld tror jeg ingen av disse ble plassert i sine klasser.

Utstillingsområdet kvelden før utstillinga

Før det hele brakte løs, benyttet jeg anledningen til å kjøpe meg årets caps (de lager en ny for hver Grand National) og NIPPO sin egen målestav. Begge deler har visstnok en tendens til å bli utsolgt i løpet av utstillingsdagen. Capsen kom godt med, for vi fikk strålende sol hele dagen!

Klokka ni ble utstillingen åpnet med taler etterfulgt av presentasjon av alle dommerne. Deretter fordelte dommere og deltagere seg mellom alle ringene, og brått var den individuelle bedømmingen av waka 1 og waka 2 for alle raser i gang.

Det var noe helt spesielt å være omgitt så mange flotte japanske urhunder på samme tid. Det gjorde virkelig inntrykk, og selv om det kanskje er veldig klisje, er det noe av det jeg liker aller best med de japanske rasene – de gjør så sterkt inntrykk og får frem mange følelser i meg. Dessverre innså jeg kjapt at jeg ikke hadde tid til å studere alle hundene og rasene så nøye som ønskelig, og jeg måtte begynne å prioritere. Siden shikoku er rasen jeg selv eier og planlegger å

avle, benyttet jeg derfor mesteparten av tiden rundt de fire ringene med shikoku.

Heldigvis ble det også litt tid til å titte innom de andre ringene, men det var vanskelig å god oversikt over den enorme mengden shiba (til tross for at det i år var færre enn det vanligvis pleier å være). Allikevel var det noe herlig med å være omgitt av så mange shiba at jeg ikke hadde peiling på hvilken ring og klasse jeg skulle prioritere – det var så mange fine hunder!

En annerledes bedømming

På mange måter er bedømmingen i NIPPO langt mer grundig enn vi er vant til i Norge: hver eneste tann skal telles, hver eneste hund skal måles og dommeren skal se hunden fra alle vinkler. Dommeren tar seg god tid til å studere hunden som står i midten av ringen, og skriver notater, krysser av på skjema og registrerer poeng underveis. Det hele er en nøye og rolig prosess, og det var veldig fascinerende å se dommerne i arbeid.

Tennene sjekk og telles grundig på alle hundene

Bevegelser er derimot et område som er langt mer mangelfullt. Hundens bevegelser er ikke noe som veier tungt i dommerens vurdering, noe det var lett å se fra utsiden, da de færreste av hundene

hadde blitt trent i å vise seg i trav. En del av bedømmingen er nemlig at hunden skal vises i en trekant slik at dommeren kan se på bevegelsene. Her gikk de fleste hundene med nesa i bakken, fullt drag fremover eller ut mot siden, eller hoppet rundt eier og skjønte ikke hva som foregikk. Det virket også som en del av handlerne var dårlig til fots og derfor slet med å holde følge.

Under konkurransebedømmingen bruker dommeren langt mer tid enn vi er vant til her i Norge. De stokket om på rekkefølgen og hundene flere ganger og tok seg god tid til å vurdere hundene opp mot hverandre. Før endelig plassering ble gitt, konfererte dommeren med en *head judge* som ga sin godkjenning.

Første- og andreplass ble begge fotografert i ringen av dommeren selv. Denne fotoøkten kunne ta ganske lang tid, da dommeren var veldig nøye med at hunden gjorde seg bra på bildet. Det er forståelig, da bildene deles i medlemsmagasinet sammen med kritikker, samt i en egen bildebok for alle Grand Nationalvinnere.

Dommeren tar bilder av første- og andreplassering i hver klasse

Da alle rasene var ferdig bedømt, ble flere av ringene gjort om til én stor finalering. Her ble det kåret BIR og

BIM av shikoku og kishu på ganske lik måte som vi er vant til her hjemme – med unntak av at alle rasedommerne sammen ble enige om vinnerne ved å stemme på sin favoritt. Deretter kom de tre beste shibahannene inn i ringen, hvor vinneren ble kåret på samme vis, etterfulgt av de tre beste tispene.

Til slutt ble beste shikoku, kishu og begge kjønn beste shiba tatt inn i ringen for å kåre vinneren av the prime minister award. Da brukte alle dommerne god tid og så nøye over alle hundene før de stemte på sin favoritt.

Den gjeveste prisen skal deles ut – hvem vinner the prime minister award?

Det var veldig interessant å observere hvordan dommerne arbeidet og hvordan hele gjennomføringen av utstillinga gikk for seg. Det var mange dommere, assistentdommere og head judges i sving, noe som ga inntrykk av hvor viktig dette arrangementet faktisk er. Og det er kanskje ikke så rart – alle rasene har offisiell status som nasjonalskatt i Japan, og her er hundrevis av entusiaster, oppdrettere og eiere samlet for å vise dem frem.

Stemningen på området var rolig, og man kunne enkelt bevege seg rundt ringene for å se hundene fra ulike vinkler. Alt lå til rette for å virkelig kunne studere hundene, noe jeg satte stor pris på.

Rasevinnere

Her er årets rasevinnere av shiba, shikoku og kishu. I kishu hadde far og datter vunnet hver sin klasse og konkurrerte mot hverandre, hvor datteren endte opp med å bli best i rasen.

Hannhund shiba (BIR)

Tispe shiba (BIM)

Hannhund shikoku (BIR)

Tispe shikoku (BIM)

Hannhund kishu (BIM)

Foto: Alexis Amerosa

Tispe kishu (BIR)

Til slutt ble det shibahannen som fikk the prime minister award. Kishutispa ble plassert som nummer to, og shikokuhannen som nummer tre.

Noen betraktninger

Det var helt fantastisk å dra på Grand National, virkelig en opplevelse for livet! Det var noe helt eget med så mange mennesker samlet, hvor alle har en dyp interesse og lidenskap for de japanske rasene. Nesten som en slags samlet forståelse og respekt for den lange historien og kulturelle betydningen til den japanske hunden – med et felles ønske om å hedre rasene. Ikke minst var det utrolig gøy å se så mange fine hunder samlet og lære mer om linjene og forskjellene som har vært med å forme dem.

Før jeg runder av denne artikkelen, ønsker jeg å dele noen av mine betraktninger og tanker med dere.

Soon ripe, soon rotten

Først og fremst synes jeg det er utrolig interessant å se på klasseinndelingen til NIPPO. En shiba blir ikke ansett for å være voksen før tidligst ved 2,5 års alder, og de mellomstore rasene må være nesten 3 år før de går opp i voksenklassen. Dette synes jeg setter lys på noe som er viktig, men som det ser ut til at vi ofte glemmer her i vesten: det er faktisk ikke vanlig, ei heller ønskelig, at de japanske rasene skal modnes tidlig.

Selv har jeg fått imprintet av mine mentorer at en shikoku aldri er eller skal være ferdig utviklet før 4-5 års alder. At en ti måneder gammel junior aldri bør se ut som en fullvoksen hund. En hund som gjør stor suksess i utstillingsringen som unghund, er det ingen garanti for vil se bra ut når den er ferdig utviklet noen år senere.

Det finnes et japansk uttrykk for dette som benyttes i dommermaterialet til NIPPO: “早熟は大成せず” (soujuku ha

taiseisezu), som kan oversettes til “soon ripe, soon rotten”. Med dette menes det at hunder som modnes tidlig sjeldent tåler tidens tann. Helt konkret blir hundene ofte for tunge og grove når de blir fullvoksne, og ser ofte eldre ut enn de faktisk er.

Dermed synes jeg Grand National og klasseinndelingene i seg selv er en fin påminnelse på at vi må gi hundene våre tid til å utvikle seg og ikke nødvendigvis strebe etter å avle hunder som ser ferdig ut så snart de biker 12 måneder.

Dommere er autorisert for kun én rase

Visste du at NIPPO-dommere spesialiserer seg i kun én rase? En NIPPO-dommer som dømmer shiba, kan ikke dømme shikoku og kishu. Da jeg først lærte dette, synes jeg det hørt fryktelig strengt ut. Det måtte da være fordelsmessig at dommerne kunne brukes på flere raser, særlig for de japanske rasene som til og med deler samme rasestandard?

Når jeg så dommerne i ringen under Grand National, ga det plutselig langt mer mening. De var så enormt grundige og dedikerte, og det var tydelig at de har inngående kunnskap om selv den minste ting i rasestandarden. Selvfølgelig har den enkelte dommer sine preferanser og egne meninger, men hele deres dommerkarriere er dedikert til en enkelt rase.

Det er en enorm kontrast til blant annet allrounddommere i FCI som kan dømme alle raser – til og med raser de ikke har sett før, noe som ofte er tilfellet for shikoku. Slik må det også være hvis vi skal ha dommere nok til alle utstillingene vi ønsker å delta på, men jeg synes allikevel det er utrolig interessant å tenke på.

Å bli NIPPO-dommer er en utrolig lang prosess og krever en livslang forpliktelse. Er det ikke litt vilt å tenke på at noen bruker flere tiår på å lære seg alt de trenger for å dømme en eneste rase? Samtidig, er det ikke helt fantastisk å tenke på at bedømmingen i en NIPPO-ring gjøres av noen som har dedikert store deler av livet sitt til å lære og forstå denne enerasen?

Dette er en del av grunnen til at jeg har enorm respekt for den opprinnelige NIPPO-standarden og alle som bruker den som grunnlag for sitt avlsarbeid. Det er så enormt mye kunnskap i NIPPO, noe jeg opplever at vi kan ta litt for gitt utenfor Japan, hvor vi lager oss egne tanker og meninger om hva som er idealet for rasene.

Dette er et godt utgangspunkt for mange spennende diskusjoner om hvorvidt en rasestandard bør være statisk eller dynamisk, samt i hvilken grad det bør være rom for utvikling i preserveringen av en rase. Hvordan kan vi egentlig best ivareta de japanske urhundene? Det skal jeg ikke utforske videre eller mene noe om i denne artikkelen, men jeg anbefaler absolutt å tenke litt på det og kanskje diskutere litt med en hundevenn. Det er en gøy øvelse som kan resultere i mange spennende tanker og perspektiver!

Stor kvalitetsforskjell i og utenfor Japan

Noe som tok meg litt på senga, var hvor stor forskjell det var på shikokuene i ringen på Grand National og de vi ser i Europa. Etter min mening er kvalitetsforskjellen utrolig stor, og selv om jeg egentlig visste dette fra før, ble det en øyeåpner å se det i virkeligheten.

Ikke bare opplevdes de som mer rasetyper med bedre eksteriør, men temperamentene var langt mer solide og balanserte. Utenfor Japan blir det mer og mer vanlig at shikoku er sky og redde, og det nærmer seg snart normalen i stedet for unntaket. Mange unnskylder det som rasetyperisk temperament, noe som aldri har følt riktig for meg basert på det jeg har lært.

Derfor var det utrolig godt å se hvor mange av shikokuene som fremsto stødige og trygge, ikke minst som var tilgjengelige og til og med glade for kos fra en vilt fremmed utenfor ringen. Det gir meg håp om at det finnes bedre temperament i rasen og at vi er nødt til å heve standarden for hva vi forventer og krever. Samtidig er det umulig å ikke bli trist av tanken på at en sky og nervøs shikoku har blitt normalisert og definert som rasetyperisk her i Europa. Når det kommer til eksteriør, var det forfriskende å se så mange fine, funksjonelle shikoku! De aller fleste var godt bygd, atletiske og sterke – akkurat slik rasen skal være. Med fjellandskapet på øya Shikoku ferskt i minnet, fikk jeg en helt ny forståelse og respekt for rasen. Det var skikkelig stas å se hvordan rasestandarden kom til live i flere av hundene som ble vist.

Noe som virkelig gjorde inntrykk, var hvordan mange av shikokuene hadde egenskaper og trekk som man ikke bare kunne observere, men også føle. Noen hadde en tilstedeværelse som var helt enorm, mens andre hadde et uttrykk som nesten fikk det til å kile i magen. Jeg tror dette er noe av det vanskeligste å forklare når man skal lære andre om de japanske rasene – hvordan de virkelig fantastiske hundene ikke bare ser bra

ut, men også får deg til å føle noe når du ser på dem.

Vi bør være oppmerksomme på patellaluksasjon

Noe som var trist å se, var hvor mange shibaer som hadde dårlige knevinkler. I forkant av utstillinga hadde jeg snakket litt med Shigeru Kato om patellaluksasjon hos shiba, hvor han fortalte at ingen tester for det, men at han stadig observerer flere hunder som hinker og viser tydelige symptomer.

Dette ble jeg selv vitne til på flere av shibaene som ble vist på Grand National. Jeg kunne telle seks shiba som alle hinket betydelig på bakføttene under bevegelse – og jeg fikk kun med meg et fåtall av alle shibaene som ble stilt. I tillegg så jeg et par shibaer som så ut til å vise motvilje til å bøye knærne overhead, noe som resulterte i en veldig stiv og svaiete gange. Selv en av de tre beste hannhundene klarte såvidt et par steg før han begynte å hinke da han ble vist frem i finaleringen. Da synes jeg trekkanten han skulle gjennom følte veldig stor og lang.

Man kan ikke diagnostisere patellaluksasjon på bevegelser alene, og hunden må naturligvis undersøkes hands-on av noen med erfaring og kompetanse til å avgjøre hvor godt kneskåla sitter. Samtidig er hinking i kombinasjon med dårlige knevinkler et av de vanligste symptomene på patellaluksasjon, og hvis hunden såvidt kan bevege seg uten å hinke, er det alvorlig uansett hva som er årsaken. Når det er sagt, så kan hunder kan gå årevis om ikke en hel livstid med mild grad av patellaluksasjon uten at det gir tydelige symptomer – men det kan likevel føre til plager og smerter som vi mennesker ikke nødvendigvis klarer å

fange opp.

Derfor håper jeg dette kan få flere til bli mer bevisste på patellaluksasjon og ikke avfeie det som noe helt utenkelig hos shiba. Jeg vet av egen erfaring hvor lenge en hund kan gå med grad 1 og 2 uten at selv veterinær og fysioterapeut klarer å se symptomer, men det betyr ikke at det er uproblematisk. Og dersom vi ikke er oppmerksomme og tar det på alvor, er jeg redd for at vi kan havne i en posisjon hvor mer alvorlige grader av patellaluksasjon dukker opp oftere og oftere.

Jeg har ingen grunnlag til å påstå at patellaluksasjon er, eller kommer til å bli, et problem hos shiba og vår norske populasjon. Allikevel var det en skremmende opplevelse å se at flere hunder hadde tydelige plager, noe som i mine øyne er en indikasjon på at dette er noe vi må være oppmerksomme på. NKK sine veterinærer anbefaler at alle avlsdyr av raser under 12kg bør testes, rett og slett fordi små raser er mer disponert for patellaluksasjon. Personlig synes jeg det er lurt å ta en offisiell test av kneskåla for sikkerhetsskyld, og gjør det på alle mine hunder selv om det ikke er noe kjent problem hos shikoku. Det er jo nettopp derfor jeg gjør det – jeg ønsker ikke at det plutselig skal bli et problem fordi jeg har avlet på symptomfrie hunder med mild grad uten å være klar over det.

Har du mulighet – dra!

Helt til slutt vil jeg anbefale deg å dra til Japan og oppleve Grand National på egenhånd dersom du har mulighet til det. Jeg synes det var utrolig lærerikt og interessant, og det er utvilsomt en opplevelse jeg vil huske resten av livet. Nå gleder jeg meg bare til neste gang – når enn det måtte bli!

Denne unge shikokutispa var en av dagens høydepunkter for min del – hun hadde et helt fantastisk uttrykk og tilstedeværelse

Hvis du har spørsmål om utstillinga, NIPPO eller noe annet jeg har skrevet om i denne artikkelen må du gjerne ta kontakt på mikahaetta@gmail.com – jeg skal svare så godt jeg kan! 🐾

Skal min hund gå i avl eller ikke?

Skrevet av Laila Nagel

Flere nye hundeeiere ønsker å bruke sin hund i avl. Hva må vi som hundeeiere gjøre og hvilke kriterier stilles til avlsdyret?

Avlsdyrene (tispa og hannhunden) skal være klinisk friske, være rasetyrisk og ha et godt temperament. For at valpene skal bli registrert, må begge avlsdyrene ha kjent HD status. Dette gjelder Shiba Avlsdyrene må være fylt 1 år før det er mulig å røntge for HD.

Tispa: NKK krever at tispa må være fylt 18 mnd i parrings øyeblikket. Det anbefales at hun er 2 år når valpene fødes.

Hannhunden: Hvis hannen ikke har vært stilt på en offisiell utstilling, må den ha en veterinærattest på at begge testklene er nede i pungen.

Sjekk innavsgrad på den ønskede kombinasjonen. Er begge avlsdyrene registrert i NKK, gjøres det ved å gå inn på dog web og lage en fiktiv stamtavle. Da vil innavsgraden komme frem. Målet er å holde innavsgraden lav.

Sjekk med oppdretteren din hvilke helse-/adferds utfordringer som eventuelt finnes på linjene som ligger bak hunden din. Da vet du hva du må ta hensyn til når du skal velge partner. Sjekk om mulig også partnerens linjer. Det er viktig å unngå å doble negative gener.

Begge eierne av avlsdyrene har ansvar for at råd og regler blir fulgt, altså også eier av hannhunden.

På klubbens hjemmeside under rasene ligger Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for alle klubbens raser. Les nøye gjennom RAS for din rase.

NB. Nye endringer kommer, men må på høring først.

Denne linken på NKK sin hjemmeside finnes mye nyttig info vedr avl: <https://www.nkk.no/avl-og-oppdrett/category971.html>

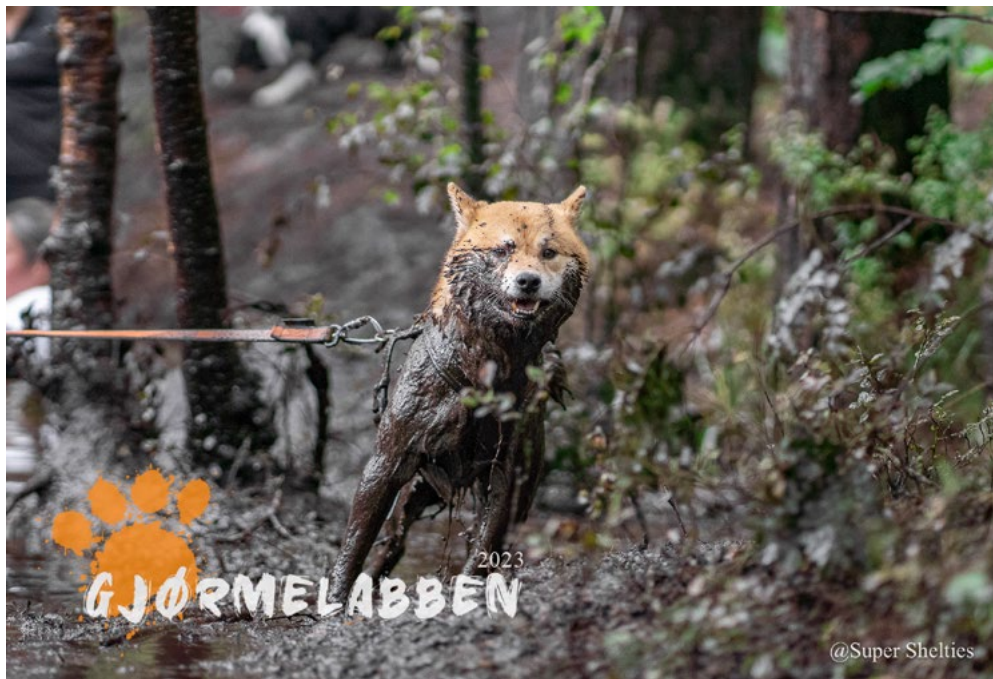
Det anbefales alle som ønsker å bruke sin tispe eller hannhund i avl å gjennomføre NKK sine kurs, Oppdretterskolen del 1 og 2. Disse arrangeres regionalt over hele landet, og er svært nyttige og lærerike. NKK sitt kynologikurs er det også verdt å få med seg. Kynologi betyr «læren om hund», og kurset bevisstgjør oss på hva som er normalt og funksjonelt. Denne kompetansen er viktig ved avl av hund.

Klubben skal arrangere egne raseseminarer jevnlig. Anbefaler alle som skal avle på våre raser å delta på raseseminarene. Det gjelder også eiere av hannhunder som ønskes brukt i avl. Også medlemmer som ikke har planer eller tanker om å bruke egen hund i avl, er hjertelig velkomne til raseseminar.

Har du spørsmål så ta kontakt med Sunnhetsutvalget (SU). Under kontaktpersoner på klubbens hjemmeside <https://junnorge.no/> framgår det hvem som er medlemmer av SU, eller send en mail til Sunnhetsutvalget.jun@gmail.com

Lykke til med fremtidig avl. 🐾

Gjørmelabben

Jimmi, foto: Pia Ernestus Prytz-Haaland

Hvert år arrangerer NRH Rogaland et løp som heter Gjørmelabben, og i år stilte JUN med et lite lag!

Gjørmelabben er en hinderløype på omtrent 3,5 km for hund og fører. Hindrene er laget slik at hvem som helst skal kunne komme seg gjennom, med 100% gjørme-garanti. Det finnes alternative ruter dersom hunden ikke kommer seg gjennom hinderet. Gjørmelabben hadde sitt første løp i 2018, og har ny løype hvert år. Det ene året mer gjørmete enn det forrige. Det er et fantastisk gøy, en smule utfordrende og utrolig sølete arrangement!

Løpet er arrangert av Norske redningshunder og er til inntekt for arbeidet de gjør. Det er flere bedrifter og butikker som stiller med stands i oppstartsom-

rådet hvor man kan shoppe eller delta i konkurranser de har satt opp. Det er også flere stands som deler ut smaksprøver og testere. Det er kåring av priser raskeste mann/kvinne, skitneste ekvipasje og mest kreative lag. I tillegg til dette er det loddrekning på startnumrene, og man kan ende opp med å dra med seg hjem en goodiebag.

I år har JUN stilt med eget, dog ganske lite, lag! Ekvipasjene består av Frank Yoshi Møllevik med shibaen Jimmi, Gro Karete Bråtveit med shibaen Timmi og Rosanna Anderssen med shikokuen Vera.

Vi stilte med matchende lag t-skjorter i skinnende hvitt, klare for å svømme i gjørmen. Frank og Jimmi har vært med

som enkelt ekvipasje tidligere år og hadde knusende ro i løypa. Det kan godt synes at Jimmi trives godt i vannet, og peiste på fra start til slutt i kjent Jimmi-stil.

Gro og Timmi har ikke deltatt tidligere. Som Jimmi går også Timmi på svømmetimer og trives godt i vannet. Til tross for at han normalt foretrekker å helst ikke få søle på labbene, imponerte han stort! Timmi er en stor fan av en solid søndagstur, og sørget for at vi jekket ned tempoet mellom hindrene – men han seilte gjennom hindrene med den største selvfølgelighet.

Rosanna har deltatt tidligere med andre hunder, men det var første deltagelse sammen med Vera. Vera er en tøff liten dame med en liten smule skrekk for å svømme. Heldigvis tar hun utfordringene på strak labb, men måtte ta en snillere rute rundt noen av hindrene. Hun hentet heldigvis inn godt med motivasjon på hindrene som ikke involverte vann eller søle.

Hele gjengen gikk i mål gjennomvåte og skitne som bare det ca. en og en halv time etter vi hørte startskuddet (raskeste tiden på løpet er 24:34, så vi hadde en god helgetur). Alle like hele, alle med en sko på hver fot og en hund hver. Vi oss satte et felles mål om å delta, fullføre og utfordre oss selv på veien. Og det greide vi absolutt! Selv om det ble noe banning og steiking på veien...

Nå er vi alle vel hjemme, nybadet og nydusjet – og dødsslitne!

Takk for en knakenes kjekk lørdag!

Vil du være med neste år?

Vi vil stille med lag på nytt i 2024, og ønsker at DU skal være med! Ta kontakt med Rosanna på rosand97@gmail.com

Enten dere er en ekvipasje, fører som mangler hund, eller har en hund som man vil sende med en annen fører. Enten du har bestemt deg eller er på gjerdet. Skulle det ellers være noen spørsmål er det selvfølgelig og så bare å ta kontakt! Vi tar kontakt med de som melder interesse når det nærmer seg påmelding. 🐾

Gro og Timmi
foto: Sabina Egeli - Animalistic foto

Frank og Jimmi
foto: Sabina Egeli - Animalistic foto

Shiba-treff på Setermoen

Foto: Elin Uhre, Kyrre Halvorsen og Lone Filipsen

Jeg og min snart 7 år gamle tise Nemi var så heldig å kunne melde oss på dette treffet på Setermoen som har brukt å vært et årlig treff. Det var et gledelig gjensyn; vi hadde ikke vært der på mange år, men ble tatt godt i mot av Elin og Kyrre som arrangerer dette på klubbhuset i Bardu.

10 skønne firbeinte møttes og eierne likeså. Vi startet opp med en bli kjent ring der vi fortalte hvem vi var og hvor vi kom fra, det var faktisk en som kom helt fra Sortland som er et godt stykke fra Setermoen. Det beviser jo hvor godt samhold vi har, vi med shiba. Så gjorde vi passeringsøvelser med hundene våre. Der gikk vi sikk sakk med hunden mel-

lom alle i ringen, med godbit/ leke for å holde den interessert i bare det, mens de som stod i ring skulle holde sin hund uinteressert i hunden som passerte. Det gikk så stille og rolig for seg og øvelsen gikk greit. Hunden til undertegnede kunne ikke bry seg mindre om godbiten sin vel og merke, det var heller veldig spennende med alle vennene som var rundt henne.

Etter dette gikk vi en liten tur, og så trente vi noen av hundene på bordtrening med tann-vising håndtert av både eier og en fremmed. Dette gikk bare strålende.

Så var det lunsj; hundene fikk hvile og vi tobeinte fikk oss en nydelig pasta og kyllingsalat i klubbhuset. Lone Filipsen ga oss ett godt resymé av Shibaklubbens oppstart og utvikling, bl.a. i antall medlemmer, flere hunderaser som fikk bli med og til derav navneendringen til JUN, Japansk Urhundklubb.

Vi ble enige om å ta øvelser som nose work og blodspor, men ute hadde det begynt å regne, så vi fikk ta nose work inne i grillhytta utfor klubbhuset. Her fikk hunden først snuse seg frem til godbit i en av flere utplasserte esker. Det ble tilsatt en lukt sammen med godbiten etterhvert, og siden

ble godbiten plassert i annen eske osv. Mye gøy og god trening for hundene.

Så bar det opp til aktivitetsbanen hvor vi startet med raskeste hund. Hundene ble slippet en etter en hvor eier sto i andre enden og heiet på sin hund som løp på tid. Her var det mye gøy å se på, noen sprang så fort til eier at man ikke fikk sukk for seg, noen satte i gang firsprang, men fant plutselig ut at det var noe gøy midt på banen å lukte på. Og andre kunne ikke bry seg mindre om å løpe, men å få vandre fritt rundt å snuse litt på ting var mer spennende.

Gøy var det at alle uansett fikk tildelt gamle premiesløyfer fra tidligere konkurranser. Ihvertfall for undertegnede som aldri har fått en slik, på de 2 utstillingene vi har vært på.

Til sist ble rallylydighet for hund og fører. Har var det mye arbeid for fører og ikke så mye for hund. Litt sitt og snusing på hund, men froskehopp og sikk sakk mellom pinner for fører. Men en veldig gøy opplevelse for både hund, fører og publikum.

Vi var med kun lørdagen denne helgen, men kommer gjerne igjen til neste år.

Hilsen Linn-Maria og Nemi (Nishikihime av Enerhaugen)

Fortsettelse Skrevet av distriktskontakt Lone Filipsen

Lørdagskvelden var det grilling i grillhytten samt loddsalg og trekking av de medbrakt premier. Inntekten her går med til at dekke utgifter til leie av lokaler. I år fikk vi også et tilskudd fra JUN til dekking av utgifter – takk! Etter en god nattesøvn for to og firbente

spiste de tobente felles frokost. Standarden på frokosten i år var tilnærmet hotellstandard!

Etter frokost fikk de som var igjen mulighet for noen runder med nose work. Artig at se hvor fort hundene tar det.

Været trosset alle værmeldinger, som hadde lovet regn hele helgen. Søndagen var det strålende sol og tilnærmet nordnorsk sommertemperatur. De gjenværende besluttende derfor at ta seg en tur til «brude-sløret». Dette ble en fantastisk fin tur som avslutning på en fantastisk helg!

Stor takk til Elin og Kyrre, som legger til rette for at vi kan treffes på Setermoen år etter år. Og takk til alle som deltok. Kjempekoselig at flere nye fant veien til Setermoen i år. 🐾

Blodsporprøve 27. august 2023

I tradisjons tro, ble det avholdt prøve i Snertingdal, siste helgen i august.

Etter å ha "satt klubben på kartet" med NM i 2022, ble det bestemt at vi i år skulle holde en enkel og liten prøve. Base var "som vanlig" hos Vibeke Standal i Snertingdal.

Sommeren og høsten har vært en mildt sagt fuktig opplevelse for oss på østlandet. Fotsoppen har fått optimale levekår, veier har blitt til elver og hundene våre har sluttet å gå rundt vanddammer. Som en følge av dette har flere andre blodsporprøver måttet avlyse, dermed fikk vi brått litt mer pågang enn beregnet og valgte å "jakte" ekstra dommere.

Vi hadde allerede med oss våre faste dommere, Roger Åsheim og Morten Johansen, som har fulgt med oss i alle 5 årene her i området. Ringelisten til NKK er lang og det er bra, for jakt og kort frist gjorde at mange allerede hadde lagt planer for helgen. Vi var heldige og fikk med oss to helt ukjente dommere for oss.

Anders M Andersen er en kjendis i blodspormiljøet med hele 3 NM tittler i ryggsekken. Heldigvis så har nå NM hunden gått av med pensjon (den valgte det selv) og Anders har måttet startet på nytt med å trene opp en ny valp.... Dette gir oss arrangører en gylden mulighet til å benytte oss av en dommer med masse erfaring fra arrangementer i hele Norge.

Rina Ravn var ukjent for oss, men du verden for ei hyggelig dame. Etter en lang samtale viste det seg at hun var

jeg, en helt fersk blodspordommer og ei SHIKOKU dame som hadde vært med på Japanspesialen få uker tidligere. For første gang fikk vi nå med en dommer som kjenner klubbens raser, og hun skal vi ta godt vare på.

Helgen startet allerede med at de første dugnadsfolkene ankom onsdag ettermiddag. Ole Arnzen og Birgitte Hageseter hadde sen ferie i år og etter et par dager "lading" på Ustadoset var de klare for blodspor helg. Torsdagen var det faktisk lettskyet vær og vi valgte derfor å ta oss en sopp/bærtur. Noen timer i skogen gav to store bæreposer med sopp, litt blåbær, tyttebær og tre slitne hunder. Kvelden ble brukt på planlegging av gjøremål og innkjøp som skulle gjøres fredag. Dette inkluderte å rydde fryseboksen til Vibeke for "rester" etter NM.

Masse blod og skanker ble tatt ut til tining og vi fant også den "ekstra" sjokoladekaken Ole hadde bakt til NM i 2022. Den var urovekkende god og gikk ned på høykant i kaffepausen.

Lørdag morgen kom dommerene og de siste i to i dugnadsgjengene, Torstein Gleditsch og Harriet Gleditsch. Vibeke ble med de to nye dommerene ut i skogen for å legge spor, Ole og Torstein sjauet, Harriet sørget for sekretæriat og Birgitte laget en nydelig biff stroganoff, oppgradert med selvplukket sopp og masse tilbehør. Kl 18 var alle spor lagt og vi satt pene og nydusjet til et skikkelig "herremåltid".

Søndag var som høsten ellers hadde vært, våt og klam. Det var oversvømmelser på enkelte veier som hindret et

par deltakere i å møte opp og vi måtte ringe deltakere som stod på venteliste. Etter litt grubling valgte ei på venteliste fra Tynset å benytte seg av sjansen. Med adresse rett til sporstart og instruksjoner på hvor det var omkjøringer satte den sporty dama og Samojeden hennes seg i bilen å kjørte 3,5 time i håpet om et championat.

Selv om skogen ikke hadde forsvunnet i flommen, var vi spente på hvor mye hundene og sporet ville preges av regnmengden den siste tiden. Det var 20 ekvipasjer som stilte til start. Det var godt å høre at hundene hadde funnet sporene og fulgt dem godt. 15 av hundene kom seg ikke til sporslutt, men gikk ut på vilt/beitedyr, noe som tyder på at det "våte" blodsporet ikke var blitt vasket helt bort, men var blitt for "kjedelig" i forhold til ferskere godlukt. Skikkelig utfordrende!

Resultatene for dagen ble i nedre sjiktet, men humøret var på topp hos deltakerene. Vibeke var på "sosialpatrulje" i terreng og dugnadsjengen etablerte kiosk på låven med salg av kaffe og vafler. Det dampet i våte klær inne på låven mens livlig prat overdøvet fresingen fra vaffelhjernet.

De fem ekvipasjene som hadde "funnet skank" var veldig spente da dommerene kom inn på låven. Den sporty deltakeren fra Tynset var blant de fem som fant skanken og var ekstra nervøs. Hun stilte i EK klasse og selv om hun og hunden hadde funnet sporslutt var hun usikker på om hun hadde fått de nødvendige 75 poengene hun trengte for å løse inn Championatet.

Noen smil, tårer, gratulasjoner og ekstra hjerteslag så resultatlisten slik ut:

AK klasse:

Prøvens beste i sin klasse og en 2. premie.
Huntingtales Dante med fører Antje Fiss.

EK klasse:

1. Julstrajegerens Loki med fører Susann Opperud - 100 poeng
2. Sora no Shiroy Taira med fører Kjetil Arnesen - 99,5 poeng
3. Serenity Walley Blue Czira med fører Maren luken - 92,5 poeng
4. Allegaisas Quana Nanook med fører Ida Louise Larsen - 86 poeng og viltsporchapionat

Vi gratulerer alle med gode resultater og synes det er spesielt morro at Ida Louise Larsen fikk Championatet etter sporty oppmøte fra Tynset på kort varsel og at en Akita kom på andre plass i EK klasse.

Til neste år ønsker vi oss både fint vær og klubbens raser på prøven.

Dugnadsjengen takker styret for tilliten! 🐾

Ole, Birgitte, Torstein, Harriet og Vibeke

Dommer Roger Åsheim fikk oppleve de bløte forholdene og måtte få hjelp av deltakere for å få bilen ut av skogen

Alle som fikk godkjent prøve. fv: nr 1 AK, nr 1, 3, 4 og 2 i EK

Hakushu Katana Benihibata
Foto: Thomas Christensen

Hunderfossen 18.-19. mai 2024

Japanspesialen

JUN, NAK og NAAK inviterer til Japanspesialen 2024 den 18. og 19. mai.
Utstillingen arrangeres som vanlig på Hunderfossen Camping.

Raser

akita, american akita, shiba, kai, shikoku, kishu,
hokkaido, japansk spisshund

Dommerpresentasjon

Ionut Ranga, Romania

Even though he has owned pure bred dogs for a long time, what really got him into cynology was his love for shiba which he started breeding with great success having wonderful results both on a national and international level.

The dogs he owns have european winner and world winner titles and also have placed many times in the best in show rings across Europe. The passion for dogs and willingness to learn did not stop here but he decided to take it a step forward to judging. Today he is an international FCI judge for all group 5 and also part of group 2.

Augustin Ionescu, Romania

Mr. Ionescu from Romania, veterinary doctor and reputable breeder of Siberian Husky and American Akita, has produced under the affix "of Wolf Point" more than 50 International Champion dogs, including European and World Champions.

Wolf Point dogs leave a good impression wherever they are, winning championships and specialty shows in countries as far away as Brazil, Thailand or South Africa.

Siberians were his first true love and the connection with the American Akita started early, in the 1990s when the breed was still not officially recognised by FCI and was still judged together with the Japanese version. He managed to be among the first to import legendary dogs from USA, the first Regalia dogs in Europe.

Many European and World Winners later, after 8 generations of Wolf Point Akitas born at home, he is still a fervent supporter of the breed in Europe striving to improve and never settling for less.

Karl Eddie Berge, Norge

Dommer siden 2008, autorisert på gruppe 1,2,4,5,6,7,8 og halve gr 9, har oppdrettet Bouvier Des Flandres, Amerikansk Cocker Spaniel og Pointer. Dømt i de fleste land i Europa og ser frem til å dømme deres spesial.

Har dømt de japanske rasene i gr 5 i alle Nordiske land og flere Vinnerutstillinger.

Mestvinnende

Mestvinnende Shiba totalt pr. 1.12

1. Honto-No Takara	81
2. Moriinu Hokori Sofia	64
3. Asa No Asa Go Av Enerhaugab	49
4. Asa No Ichitatsu Av Enerhaugen	46
5. Bongwa Saidaigen No Sancho	45
6. Hanaarashi Go Tosa Kuroshiosou	44
7. Kltamnomis Massaki	41
8. Negi-Inus Ni Ne Josei	40
9. Hatsushiba Fumisaato	38
10. Negi inu Princess Maki	38

Mestvinnende junior og ungdom pr. 1.12

1. Honto-No Takara	81
2. Moriinu Hokori Sofia	64
3. Kyo Go Imazaki Laleggendadeisamurai	33
4. Dashi Go Proud	32
5. Ølenskjolds Attention Seeker	24
6. Kiyku Dangiskaz Lazurits	20
7. Negi-Inus Rising Star With Villemo	18
8. Mokato Porendo No Kitsume	18
9. Okami Go Amenoukihashi	18
10. Nordig Legacy Attitude is My Name	17

Mestvinnende veteran pr. 1.12

1. Hanaarashi Go Tosa Kuro Shiosou	44
2. Negi-Inus Ni. Ne Josei	40
3. Tetsuyuki Av Enerhaugen	34
4. Wakayama Av Enerhaugen	29
5. Wakayuki Av Enerhaugab	26
6. Shibatrolls Savannaha Of Tengai	22
7. Jutaro Go Sanuki Mitzumotosou	16
8. Trap Line Ureshii	8

Mestvinnende oppdretter pr. 1.12

Enerhaugen	188
Negi-Inu	105
Honto-No	90

Kennel Negi-Inu

Ny Champion

JP SE CH

Ryjuutetsu Goromaru Go Amenomurakumo

(Ryuutetsu Sakura Go Kagiyasou / Shikai Haruime Go Takamoto Kensha)

15.07.2023 Shiba No Kai, Degerfors

Cert

Eier: Lang, Christen
Oppdretter: Nabarishi, Genichi Murakumo

Ny Champion

NJr CH NJV-23 NORDJV-23 NORDV-23 NJUBJV-23

Honto-No Takara

(Tetsuo av Enerhaugen / Honto-No Gumi Kioko)

07.07.2023 NKK, Sandefjord - Norsk vinner Junior Cert/NJV-23
08.07.2023 NKK, Sandefjord - Nordisk vinner Junior Cert NORDJV-23
NORDV-23
09.07.2023 NKK Sandefjord Jr Cert

Eier: Lang, Christen
Oppdretter: Nordvall, Helen

Ny Champion

NV-23 N UCH

Asa No Asa Go av Enerhaugen

(Izumi Go Ichiokasow av Enerhaugen /Asa No Hideka Go av Enerhaugen)

12.11.2022	Fitjar - Stord Hundeklubb, Stord	Cert
04.02.2023	Ølen - Etne - Vindafjord Hundeklubb, Etne	Cert
07.07.2023	NKK Norsk Vinner, Sandefjord	Cert, NV-23

Eier: Geir Pedersen

Oppdretter: Lang, Christen og Kvalheim, Jorunn

Ny Champion

N UCH

Daiko Moriyama av Enerhaugen

(N UCH RLI Benji Go Av Enerhaugen / N UCH NJUBW-23 Wakayama Av Enerhaugen)

12.06.2022	Nordhordaland Hundeklubb, Knarvik	Cert
24.09.2022	Bergen Selskaps- og Brukshundklubb, Bergen	Cert
02.09.2023	Norsk Kennel Klub, Rogaland	Cert

Eier: Lang, Christen

Oppdretter: Lang, Christen og Kvalheim, Jorunn

Ny Champion

C.I.B NORD EE LT UCH AD N VCH NORD CH NVET CH

Wakayuki Av Enerhaugen

(Asaichi Go Av Enerhaugen / Yamahime Av Enerhaugen)

05.08.2023 NKK, Fauske
18.08.2023 NKK, Tromsø
19.08.2023 NKK, Tromsø

Veteran Cert
Veteran Cert
Veteran Cert

Eier: Helle Sletvold og Bjørn Fornes
Oppdretter: Lang, Christen og Kvalheim, Jorunn

Ny Champion

N UCH

Hatsushiba Fumisaato

(Meisuu No Shuun GoSeiryuuHashimoso / TerraAstreyaDaymusumeKatsuHatsushib)

11.06.2022 Nordhordaland Hundeklubb, Knarvik Cert
12.06.2022 Nordhordaland Hundeklubb, Knarvik Cert
02.09.2023 NKK, Rogaland Cert

Eier: Jorunn Kvalheim, Christen Lang, Bente Larsen og Peter Kahrs, Elin Kahrs og Ronny Nilsen og Helene Nordwall
Oppdretter: Babanina, E.Yu

KENNEL ENERHAUGEN

Christen Lang og Jorunn Kvalheim
 Sandviksveien 173, 5035 Bergen - Telefon 909 81 295 - 909 68 848
 christen1948@gmail.com - www.enerhaugen.net
 Facebook: Enerhaugen Kennel Shiba Inu

Vi vil takke dommere, ringpersonal og alle dere andre som hjalp til på Japanspesialen i år. Vi er veldig fornøyd og stolt over gode resultater.

Her representert ved oppdrettergruppen vår på søndag

Kennel Enerhaugen fikk sin sin
Champion nr. 100
 på BSBK 's jubileumsutstilling i Bergen 24.9.2023
NUCH Daiko Moriyama av Enerhaugen

Oppdretterstafetten

Kennel Enerhaugen

Fortell om dere selv

Vi er Jorunn Kvalheim og Christen Lang og vi er begge pensjonister. Jorunn har vært ansatt på hotel Terminus i Bergen og Christen er utdannet på Kunstakademiet og har jobbet som keramikker og billedkunstner. Men kunne ikke leve av det så tok en ny utdanning i voksen alder og har jobbet på Sandviken sykehus Psykiatrisk klinikk inntil i fjor.

drev Christen oppdrett av Engelsk setter, og fra 1970 også av Norsk Lundehund.

Kennelen hadde i perioden 1970 til 1990, 133 lundehund valper og var således med på å bevare denne unike norske rasen i en kritisk periode i rasens historie. For dette arbeidet, og for å ha introdusert den første Shiba i Norge i

Hvordan og når endte dere opp med deres første hund?

Christen fikk sin første hund, en engelsk setter i 1958. I 1961 ble det første kullet med engelsk setter født og i 1964 ble kennel navnet Enerhaugen registrert i FCI. Sammen med moren Zenia Lang

1987 fikk Christen i 2001 Norsk Kennel Klubs Oppdretterpris.

De første lundehundene i kennelen kom fra rasens grand old lady Eleanor Christie som ble en god venn og en viktig mentor i den rasen. Kennelen har

oppdrettet 25 Norsk Lundehund Champions og til nå 99 Shiba Champions.

Grunnen til at vi valgte Shiba er at det er en sunn rase som er rolig og behagelig å ha i huset og som bjeffer lite.

Den første Shibarn i kennelen og i Norge kom fra Lena Sonefors i Sverige i 1987 og i 1989 ble det første norske kullet med Shiba valper født. Starten på oppdrett av Shiba baserte seg på 2 hannhunder fra Kennel Makoto i England og 2 tisper fra Lena Sonefors i Sverige. Senere er det blitt veldig mange importører, over 50 i tallet, fra mange land, deriblant 12 importører fra Japan.

Jorunn kom med som eier av kennelen i 2005, og i 2008 kjøpte hun sin egen tisper fra Japan. Denne hunden ble en viktig avlstopper for oss.

Hvor mange hunder har dere i dag?

Vi bor i et lite gammelt hus i Sandviken i Bergen og har 4 hunder i huset i dag. I tillegg til disse har vi mange hunder i sameie, der vi har en avtale med eierne om å få låne hundene til avl og utstilling. Alle våre hunder bor i private familier. Vi har ingen hundegårder eller hunder i bur. På denne måten kan vi ha ett regelmessig oppdrett samtidig som alle våre avlshunder har gode hjem.

Har dere samme forhold til alle hundene, eller er det noen som skiller seg ut?

Vi er like glad i alle hundene våre men det er og har vært noen som har skilt seg ut.

Den Australske importen Glendalin Fuyu San er vell den mest spesielle og mest intelligente hunden vi har hatt noen gang. Dette var også den første Shibaen Jorunn ble glad i da hun møtte meg.

Jorunn og Hide, NUCH NV10 Benihidehime av Enerhaugen, hadde et helt spesielt forhold. Dette har Jorunn skrevet om tidligere her i bladet.

I fjor var vi så uheldig å miste en tisper i forbindelse med et keisersnitt men 2 valper overlevde. Det var en tøff jobb å redde de, men heldigvis hadde vi en annen tisper med små valper i huset som ble fostermor. Tispen i det kullet, Mitsu, har vi beholdt og henne har Christen ett meget spesielt forhold til. Men det har vært mange hunder opp i gjennom som har vært spesielle. Christens første Engelsk setter Lucky Tanja har en stor plass i hjertet hans. Han fikk henne da han var 10 år gammel.

Hva fikk dere til å starte oppdrett?

Christen har alltid vært svært glad i dyr og har hatt katter, kaniner, marsvin og hamster samt undulater da han var barn. Som 13 år gammel gutt fikk han lov til å ha ett valpekull på sin Engelsk setter og fikk også lov til å beholde en tisper fra kullet og da var det gjort. Siden den gangen har han drevet oppdrett. Først sammen med moren og senere med Jorunn som medeiere i kennelen.

Hva gir dere mest glede av å drive oppdrett?

Å planlegge et kull og se nye liv komme til verden er fasinerende. Å få følge valpene videre til voksen alder og få se om vi lykkes med kombinasjonen er også spennende. I tillegg til det, er det nok alle de gode vennene vi har fått i miljøet som gleder oss mest.

Hva er høydepunktene innefor deres oppdrett

Når man har drevet oppdrett så lenge som vi har gjort er det veldig mange høydepunkter å se tilbake på.

Her skal vi bare nevne noen få.

Å få frem en engelsk setter som både ble jaktpremiert og fikk Cert på utstillinger er det største Christen oppnådde i den rasen.

Når det gjelder Norsk Lundehund så er det selvfølgelig kjekt å ha oppdrettet så mange Champions og fått så mange hederpremier for avl og oppdrett, men det største i den rasen er nok å ha vært med på å bevare rasen, samt å få være med på å gjennomføre det prosjektet vi har hatt i rasen som er et pioner prosjekt innenfor sunn hundeavl. Christen har vært leder i avlsrådet i Norsk Lundehund Klubb i over 40 år og er æresmedlem i den klubben.

Christen har også fått Bergen Selskaps- og Brukshundklubb sitt Sølvmerke og er æresmedlem i Norsk Lundehund Klubb og i JUN (tidl. Norsk Shiba Klubb). Nå nylig fikk han også NKKs Gullmerke.

Når det gjelder Shiba er et absolutt høydepunkt og det største vi har oppnådd at Jorunns tise NUCH Asa No Kuro Kana Go Av Enerhaugen ble best i rasen på Shibaspeialen i 2013. Der dømte den kjente Shibaspecialisten Yuchii Tomimoto fra Japan og det var påmeldt hele 95 Shiba. Det har aldri hverken før eller siden vært så mange påmeldt her i Norge.

Begge hennes foreldre er også oppdrettet av oss med 0 i innavlsgrad.

Tomimoto dømte også årets spesial og da ble vi beste tise og BIM med NUCH Wakayama av Enerhaugen. I tillegg ble vi beste oppdretterklasse og best in show oppdretterklasse og fikk premie for utstillingens beste black & tan Shiba på søndag.

N UCH Asa No Kuro Kana Go av Enerhaugen

vN UCH Wakayama av Enerhaugen
BIM Japan spesialen 2023

Ett annet høydepunkt er da vår amerikanske import NUCH NORDV13 HV13 Nichibei No Otaka Go Kinmonsou ble reserve verdensvinner på Verdens utstillingen i Helsingfors i 2014 med 137 anmeldte Shiba og 23 hannhunder i Champion klasse der han plaserte seg som nr 2 etter verdens vinneren.

USA CH N UCH HW13 NORDW13 OG RES WW14
Nichibei No Otaka Go Kinmonsou

På Japan spesialen I 2000 ble NUCH SUCH Umai av Enerhaugen BIS. Dommer var Takahiro Miyagawa.

N UCH S UCH Umai av Enerhaugen ble BEST IN SHOW på Japanspesialen 2000 for dommer Takahiro Miyagawa fra Japan

På JKC s utstilling I Sverige i 1994 ble NUCH Hidezakura av Enerhaugen BIR og BIS 2 av 45 Shiba Dommere var T. Uryu for rasen og T. Kariyabu i BIS.

Vi må heller ikke glemme vår Australiske import NUCH SEUCH NV96 NV97 NORDV98 Glendalin Fuyu San som var den første Shiba i Norge som vant Best in Show. Dette gjorde han 2 ganger Siste som veteran på NKK's internasjonale utstilling i Stavanger.

Hva er deres hovedfokus innenfor avl og oppdrett?

Vi er heldig å ha en sunn rase med få arvelige lidelser. Hovedfokus for alle oppdrettere må være god helse. Jeg har hatt rasen i over 35 år og har aldri hatt en alvorlig syk hund.

Temperamenter fokus nr. 2 Det hjelper ikke å ha en vakker hund om den er nervøs eller aggressiv.

Når det gjelder eksteriør så er vårt mål og avle frem hunder av en slik kvalitet at de kan bli anerkjendt av en dommer fra rasens hjemland Japan. Jeg har vært 9

ganger i Japan og studert rasen der, og sett neste 5000 Shiba på utstillinger og ved kennel besøk så jeg mener jeg har ett godt grunnlag for å vurdere om de hundene vi oppdretter er opp til standarden.

For å oppnå de målene vi har satt oss mener vi at det beste man kan gjøre er ha ett bredt genemateriale i kennelen, og i rasen, og å unngå innavl. Derfor har vi importert en rekke hunder fra forskjellige land og fra forskjellige blodslinjer.

Hvilken hverdagslige aktiviteter trives dere og hundene best med

Vi er begge glad i å gå turer i naturen med hundene og har trent de slik at de kan gå løs der dette er mulig. Jorunn har desverre hatt 2 operasjoner av knær så hun har vært hemmet av det de siste årene, men er nå bedre.

Hva synes dere er mest utfordrende med å være oppdretter?

Det er et stort ansvar å være oppdretter og få frem hunder som er sunne og har ett godt temperament og kan fungere på en god måte i samfunnet. Valpene har ikke bedt om å bli født så det er også ett stor ansvar å skaffe de gode hjem.

Har dere gode tips til de som vurderer å starte sitt eget oppdrett?

Hvis man tenker å starte oppdrett må man sette seg godt inn i rasen. Både kunne standarden og vite om de helseutfordringer man kan møte på. Å ha en god mentor og gode forbindelser om man tenker på å importere er helt vesentlig.

Ett ordtak sier: lytt til erfarne fjellfolk om du begir deg ut i naturen. Dette kan omskrives til: Lytt til erfarne oppdrettere om du ønsker å oppnå gode resultater,

og ikke tro at du vet alt når du nettopp har startet. Erfaring kan ikke kjøpes og er veldig viktig om du ønsker å bli en dyktig oppdretter.

Man må investere både mange penger og mye tid for å oppnå suksess. Man må få tak i det aller beste avlsmateriale som er mulig å få tak i. Å starte oppdrett med middelmådige hunder er ikke tilrådelig, da vi det ta mye lenger tid før man når målet.

Selvfølgelig er god helse og et godt temperament meget viktig hos de hun-

dene som skal bli grunnlaget for kennelen. Godt temperament er gull verd for en oppdretter. De fleste egenskaper er arvelig og man kan ikke få plommer fra et epletre. Premier derimot er ikke arvelige, det er stamtavlen, de egeeska-per som far og mor og besteforeldre og hunder lenger bak i stamtavlen har som du vil få igjen hos valpene. 🐾

Vi sender stafettpippen videre til **Ingrid Anette Høgvoll, Kennel Hakushu.**

Ny utregning på Årets brukshund

(gjeldene fra 2024)

	1 premie	2 premie	3 premie
Blodspor AK (kun en klasse, har kun premiegrad)	6 poeng	4 poeng	2 poeng
Blodspor EK (kun en klasse)	Legger sammen antall poeng		
Ettersøkshund	Legger sammen antall poeng fra blodspor og ferskspor		
Rallylydighet klasse 1-2-3-Elite	Legger sammen antall poeng fra 150 poeng og oppover gjelder alle klasser.		
Smeller (foreløpig kun en klasse)	Legger sammen antall poeng fra 1050 poeng og oppover		
Lydighet klasse 1-2-3-FCI 3	Legger sammen antall poeng fra 192 poeng og oppover gjelder alle klasser		
Brukskonkurranser Klasse D-C-B-A	Legger sammen antall poeng fra 325 poeng og oppover gjelder alle klasser		
Agility og Hopp	1 premie	2 premie	3 premie
Klasse 1	3 poeng	2 poeng	1 poeng
Klasse 2	4 poeng	3 poeng	2 poeng
Klasse 3	6 poeng	5 poeng	4 poeng

Som tidligere omtalt i JUNnytt 1-2023 vil det fra 01.01.2024 bli ny utregning av Årets Brukshund og navnet endres til:

Åretshund + klasse, årstall, eier og fører

Hanner og tisper brukt i avl med kull registrert på dog web

i perioden 1/1-26/11-2023 på Shiba

NB: Noen valper er født sent i 2022 og er da registrert i 2023, disse er med i tallene for 2023

	Kull	Valper	Totalt reg kull	Totalt reg valper
Tetsuya Go Koshiwasou	1	5	13	42
Hanaarashi Go Tosa Kuroshiosou	1	5	10	34
Fuku No Ryuujin Go Bangaichisou	1	4	8	34
Tenryuu Go Shun'You Kensha	1	3	9	29
Kenshin Go Sagara Oonakasou	1	3	9	25
Taikan No Fuuta Go Hamamatsu Taikan	1	1	9	24
Demishstar Ryuyuichirou	1	4	6	22
Chouichi av Enerhaugen	1	2	5	19
Asa No Ichitetsu av Enerhaugen	2	9	4	17
Akahan Made In Salerno	2	6	5	15
Jutaro Go Sanuki Mizumotosou	1	2	6	15
Kichio's Valuable Call him What U Want	3	7	5	12
Østbylias Urbane Saco	2	7	3	12
Okami Benikatsu av Enerhaugen	2	7	3	11
Ai-We-Sed-So Take That	3	8	3	8
Al Mozel Fubiki	3	7	3	7
Terra Astreya Yuuicirou	1	4	1	4
Noven's Zennoo No	1	3	1	3
Negi-inu's Qule Tanuki	1	2	1	2
Asa No Wakatora Go av Enerhaugen	1	2	1	2
Besmiras Don't Rock The Jukebox	1	2	1	2
Ryuutetsu Goroumaru Goamenomurakumo	1	2	1	2
Kichiko's Catch Him If You Can	1	1	1	1

Foto: Wenche Ulleberg-Böhmer

TISPER	Kull	Valper	Totalt reg kull	Totalt reg valper
KotobukiNoKikuhimeGoEchigoTanabesou	1	5	5	22
Demishstar Takanori Masada	1	3	5	16
Momoka Go Watanbe	1	4	4	13
Dar Chingiza Army Of Beauty	1	4	3	13
Kaga No Yuuwa Go Sapporo Kagasou	1	2	3	13
Taihei No Saki Go Sapporo Kagasou	1	2	4	12
Kichiko's Souken Aai Sakura	1	5	3	11
Ohana av Enerhaugen	1	3	3	10
Odaka av Enerhaugen	1	3	3	9
Wakayuki av Enerhaugen	1	2	3	8
Usagi av Enerhaugen	1	4	2	8
Haruko Go av Enerhaugen	1	4	2	8
Negi-Inu's Queen og Ølenskjold	1	4	2	8
Kuromi av Enerhaugen	1	1	3	6
Besmiras Born To Be Wild	1	2	3	6
Kichiko's Okumome Onesan	1	3	2	5
Hakushu Hokori Himawari	1	3	2	5
Trap Line Harbour Made Umami	1	5	1	5
Daiko Moriyama av Enerhaugen	1	5	1	5
Red Metica Di poggio Petroio	1	4	1	4
Dar Chingiza United Dreams	1	4	1	4
Asa No Fujiko Go av Enerhaugen	1	2	2	3
Uquutaq's Wanted Red or Not	1	3	1	3
Trap Line Korrobeni Inu	1	3	1	3
Moto-motos Kaminari Yoku	1	3	1	3
Besmiras Awesome Beauty	1	2	1	2
Eevee	1	2	1	2
Østbylias Athena	1	2	1	2
Sakura Av Enerhaugen	1	2	1	2
Ashiato Inu's Haya	1	2	1	2
Benzaiten Kuroshinju av Enerhaugen	1	1	1	1
Trap Line Harbour Made Haillie	1	1	1	1
Eriko No Fujiko Go av Enerhaugen	1	1	1	1

Det er ikke registrert noen dødfødte valper i denne perioden. Alle fødsler og parringer har vært normale og naturlige.

Foto: Wenche Ulleberg-Böhmer

En personlig beretning om glaukomi

Av Solvor Nærland

I begynnelsen av mai feiret vi Hamako sin 13 års dag med fest. Hun hadde knapt vært syk i sitt liv, og i alle fall aldri noe alvorlig.

Så, bare noen uker etter bursdagen, var det noe merkelig med uttrykket i

hennes venstre øye. Hun knep det delvis igjen i perioder. Jeg var klar over at dette var noe man skulle være obs på, så vi kom oss raskt til veterinær. Øyetrykket ble målt, og det var innenfor normalområdet. Så veterinæren utelukket derfor nærmest det jeg fryktet mest, glaukomi, og anså det som

en sannsynlig øyeinfeksjon. Hun fikk medisiner for dette.

Etter noen dager forverret øyet seg. Hun fikk et «dødt» uttrykk i øyet, det virket som det lå et slør over det. Vi kom oss til veterinær igjen. Og nå hadde trykket steget betraktelig. Veterinæren prøvde å få tak i en øyespesialist som kunne undersøke henne med en gang. Dette var en fredag etter helligdager, så ingen som kunne utføre øyelysning/gonioskopi

var på jobb. Vi fikk med oss hjem øyedråper for å redusere trykket + smertelindrende medisiner, men fikk først time hos autorisert øyelyser på mandagen.

På mandagen ble øyelysning og gonioskopi utført, og det ble dessverre konstatert glaukomi pga trange kammervinkler, altså primær glaukomi.

Hamako fikk en type øyedråper til. Samme kveld pluss neste morgen ble trykket kontrollmålt for å følge nøye med på om øyet kunne reddes. Om kvelden var trykket noe lavere, og jeg fikk et håp. Men neste morgen, da trykket ble målt før øyedråpene ble gitt, hadde det steget igjen. Veterinærene, både min egen lokale og den autoriserte spesia-

listen, anbefalte derfor å fjerne øyet fordi det var sannsynlig at hun hadde store smerter.

Siden det ikke fantes noen annen effektiv behandling, gjorde vi det. Etter operasjonen måtte Hamako bruke en vid skjerm som skulle umuliggjøre at hun klarte å få pote opp i ansiktet i et ubevoktet øyeblikk og røske ut et sting. Ring eller «smultring» var ikke vurdert å være trygt nok. Skjermen var nok mer

behagelig å bruke enn de tradisjonelle lampeskjermene. Men omfanget gjorde det vanskelig å manøvrere seg fram innendørs selv om vi ommøblerte så godt det lot seg gjøre, og var noe herk. Men den kunne heldigvis fjernes etter 12 dager, og etter gikk det raskt framover med trivselen. Hun klarte seg fint som enøyd inne og ute, også i ulendt terreng og på fjellturer. Etter var hun med på akkurat de samme aktivitetene som da hun hadde to øyner.

Men til vår store sorg ble det gjenværende øyet rammet av akutt glaukomi bare 4 måneder etter at det første ble operert bort.

Dessverre er det vanskeligere å behandle glaukom hos hunder enn hos mennesker. Øyedråper mot høyt trykk kan utsette sykdommen, muligens holde den i sjakk hos enkelte. Men den eneste effektive behandlingen hos Hamako nå ville ha vært å fjerne også dette eneste øyet hun fortsatt hadde.

Var det noe jeg på det tidspunktet hadde tenkt nøye gjennom og var veldig sikker på, var det at Hamako ikke skulle utsettes for å oppholde seg inni en skjerm etter en operasjon og være helt blind. Så redd hun ville vært! Også påkjenningen etterpå, 13 ½ år og nyblind, var noe jeg ikke kunne utsette henne for. Siden hun tydelig var plaget, var det ikke noe valg. Vi gikk den tunge veien til veterinær for en avslutning av livet hennes den 2. oktober.

Hamako var klinisk frisk til hun var 13 år, og hadde et godt liv til glede for seg selv, meg og Tabi og alle hun kjente. Så selv om avslutningen på livet var vond, var livet hennes meningsfullt på alle måter. Jeg er så uendelig glad og takknem-

lig for alle de godt og vel 13 årene jeg fikk sammen med Hamako.

Hamako var aldri «bare en hund». Hun var min helt spesielle venn og kompis og en stor personlighet, og kan aldri erstattes. Hun er dypt savnet.

Vi vet mer om hvor utbredt trange kammervinkler og dermed disposisjon for glaukom er i vår rase nå enn vi gjorde før. Sykdommen er smertefull. For meg har det vært selvfølgelig og viktig å fortelle åpent om Hamako. Det har også medført at en god del andre har fortalt om sine shibaer med glaukomi, noen på sosiale medier, og noen til meg privat. Så dette virker å være ennå mer utbredt enn jeg trodde.

Hvis du bestemmer deg for å øyenlyse shibaen din, så vit at samtidig gonioskopi må bestilles spesielt. Bli det konstatert trange kammervinkler, vil du kanskje ikke kunne forhindre glaukom. Men du vil ha et spesielt fokus på tegn til høyt øyetrykk, som rødhet i det hvite i øyet, eller at hunden kniper igjen øyet. Denne ekstra oppmerksomheten bidrar til å komme raskere i gang med profylaktisk behandling. Kanskje kan du da utsette smerter og sykdommen hos hunden din.

På den annen side: I begge øynene endret øyetrykket seg hos Hamako fra normalt til alt for høyt i løpet av en ukes tid. Om den raske endringen hadde med alder å gjøre, vet jeg ikke. 🐾

KENNEL ENERHAUGEN

Christen Lang og Jorunn Kvalheim
 Sandviksveien 173, 5035 Bergen - Telefon 909 81 295 - 909 68 848
 christen1948@gmail.com - www.enerhaugen.net
 Facebook: Enerhaugen Kennel Shiba Inu

Foto og design av Krissy Standford (USA)

KENNEL ENERHAUGEN

Christen Lang og Jorunn Kvalheim
 Sandviksveien 173, 5035 Bergen - Telefon 909 81 295 - 909 68 848
 christen1948@gmail.com - www.enerhaugen.net
 Facebook: Enerhaugen Kennel Shiba Inu

Foto: Amanda Louise B.Straume

Vi ønsker alle våre
 hundevenner en hyggelig jul og
 alt godt i det kommende året!

Kontaktpersoner:

STYRET

Leder:

Marie Svarlien
Ramsvikskogen 18
7810 Namsos
Telefon: 918 78 177
E-post: m.svarlien@hotmail.com

Nestleder:

Mika Hætta
Telefon: 959 07 793
E-post: mikahaetta@gmail.com

Sekretær:

Marit Soleng
Styret i JUN v/ Marit Soleng
Stærveien 2a
8207 Fauske
Telefon: 95214322
E-post: sekretar.jun@gmail.com

Kasserer:

Elin Uhre
E-post: kasserer.jun@gmail.com
Telefon: 977 81 873

Styremedlem:

Ole Arntzen
Epost: olea@uib.no
Adresse: Myrdalskogen 202
5117 Ulset
Tlf: 48 16 26 91

Styremedlem:

Sara Nicole Andersen
Moavegen 10
6650 Surnadal
Telefon: 451 17 657
E-post: saranicoleandersen@gmail.com

1. varamedlem:

Vibeke Standal
Ambjørvegen 361
2838 Snertingdal
Telefon: 93 26 06 76
E-post: standal79@hotmail.com

2. varamedlem:

Christine Strandvik

3. varamedlem:

Siw Blix

DISTRIKTSKONTAKTER

Østlandet:

Sandra Janzso
Telefon: 47 39 90 69
E-post: sandra.janzso@gmail.com

Vestland:

Gullborg R. Knudsen
Telefon: 92 85 49 11
E-post: g.r.knuds@gmail.com

Sør-Vestlandet, Rogaland:

Gro Karete Bråtveit
Telefon: 91 61 46 83
E-post: grokaretebratveit@gmail.com

Sørlandet

Tone B. Nilsen
Telefon: 48 15 31 90
E-post: tonelangmyr@gmail.com

Nord-Norge:

Lone Fillipsen
Telefon: 99 59 40 74
E-post: hfillips@online.no

Midt-Norge, Trøndelag:

Sissel Skjelbred
Telefon: 97 56 70 22
E-post: k-svends@online.no

Søndre midt-Norge, tidl. Sør-Trøndelag og Møre:

Kristin Bugge Moe
Epost: krib.moe@gmail.com
Tlf: 93 28 43 72

Agillity

Lise Kommissrud
Telefon: 91 68 70 47
E-post: lisekom@online.no

Lydighet

Sissel Skjelbred
Telefon: 97 56 70 22
E-post: k-svends@online.no

Rallylydighet

Bente Kittelsen Pedersen
Telefon: 45 86 05 45
E-post: shiba.habagou@outlook.com

Bruks

Laila Nagel
Telefon: 91 66 85 79
E-post: l-nag@online.no

Utstilling

Mika Hætta
Telefon: 959 07 793
E-post: mikahaetta@gmail.com

Valpeformidler

Ole Arntzen
Telefon: 48 16 26 91
E-post:
valpeformidler.jun@gmail.com

Sunnhetsutvalg:

sunnhetsutvalget.jun@gmail.com

Laila Nagel

Telefon: 91 66 85 79
E-post: katsumoto.ln@gmail.com

Mika Hætta

Telefon: 959 07 793
E-post: mikahaetta@gmail.com

Ann Margot Whyatt

Telefon: 92 03 07 72
E-post: annmargot.whyatt
@internationalsos.com

Retur sendes til:

Marit Soleng
Styret i JUN v/ Marit Soleng
Stærveien 2a
8207 Fauske